

ΑΠΟΦΑΣΗ 36 /2019
Αριθμός κατάθεσης αίτησης 65/18-4-2018
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΑΜΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή
Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα. Πρόεδρο

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Δεκεμβρίου 2018 για να δικάσει την υπ' αριθμ. κατάθεσης 65/18-4-2018 αίτηση, με αντικείμενο τον προσωρινό καθορισμό εύλογης αμοιβής για χρησιμοποίηση υλικών φορέων ήχου και την προσωρινή επιδίκαση απαίτησης δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Λαζάρου Σώχου αρ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 997495285, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της (ΑΜΔΣ), ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: του στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το κλαμπ με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στο Νομού με ΑΦΜ που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του (ΑΜΔΣ), ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης ορίσθηκε για τη δικάσιμο της 19-9-2018 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησε να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

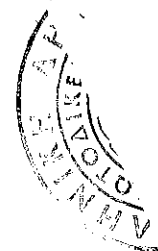
Με τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (οι λέξεις "ή εικόνας ή ήχου και εικόνας" διεγράφησαν με την παρ. 6 του άρθρου 81 του ν. 3057/2002) που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξή της

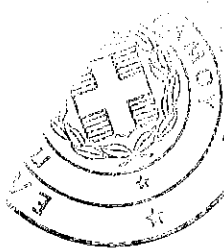
3η σελ. της υπ' αριθμ. 36 /2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σάμου
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι μέχρι τις 20-7-2017 λειτουργούσαν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993 και έκτοτε κατά τους όρους του άρθρου 6 του νέου ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20.7.2017), ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014). Οι εν λόγω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Μετά την τροποποίηση του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 με το άρθρο 46 παρ. 1 Ν. 3905/2010, με το οποίο προστέθηκαν στο εν λόγω άρθρο οι παράγραφοι 6 και 7 που προβλέπουν τη δημιουργία ενός ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που θα εκπροσωπεί όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων προσώπων, ανατίθεται υποχρεωτικά κατ' αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων. Ρητά δε ορίζεται ότι ο εν λόγω ενιαίος οργανισμός, υπό τον όρο της έγκρισής του από το αρμόδιο Υπουργείο, είναι ο μόνος αρμόδιος, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του και κατ' αποκλειστικότητα, να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική και εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων ιδρύθηκε με το από 28.9.2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύθηκε νόμιμα στα βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 15616/6-10-2011. Μόνοι εταίροι και μέλη του είναι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι προ της ίδρυσης του ενιαίου ως άνω οργανισμού

4η σελ. της υπ' αριθμ. 36/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σάμου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και από κοινού διαχειρίζονταν και εισέπρατταν την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993, δηλαδή ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών και ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών. Η έγκριση λειτουργίας του ως άνω ενιαίου οργανισμού έγινε με την από 9-12-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β 3245/30-12-2011. Από την ίδρυσή του δε και εφεξής, όπως αναφέρεται στην ως άνω υπουργική απόφαση, αναστέλλονται οι αρμοδιότητες διαχείρισης και εισπραξης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, μελών του ενιαίου οργανισμού, δηλαδή των τριών ως άνω οργανισμών, για όσο χρονικό διάστημα λειτουργεί ο ενιαίος αυτός νεοσύστατος οργανισμός, με εξαίρεση μόνο τις εκκρεμείς δίκες, που έχουν ανοιχθεί με τα μέλη αυτά του οργανισμού κατά την ίδρυση του τελευταίου, οι οποίες συνεχίζονται με τους αρχικούς διαδίκους μέχρι την αμετάκλητη περάτωσή τους. Για την επίτευξη του προαναφερόμενου σκοπού του, μάλιστα, ο ενιαίος οργανισμός, ο οποίος λειτουργεί κατά τους όρους των άρθρων 54 έως 58 Ν. 2121/1993, καταρτίζει κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτεί από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, από τις οποίες η μία πρέπει να είναι οικονομική και με ανάρτηση στις ιστοσελίδες τους και του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (άρθρο 23 παρ. 2 του ν. 4481/2017, άρθρο 56 παρ. 3 εδ. δ' Ν. 2121/1993). Κατά την κατάστρωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων του, ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να ενεργεί χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνει σε καταχρηστικές διακρίσεις. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β', 58 και 32 παρ. 1 Ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά

αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή ποσό. Κατά τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 Ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α 100/20-7-2017), που εφαρμόζεται εν προκειμένω σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 53 παρ. 10 του ίδιου νόμου, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το μονομελές πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε, ενώ ο οριστικός προσδιορισμός της αμοιβής και του ύψους αυτής, αλλά και η επιδίκασή της, γίνονται από το αρμόδιο μονομελές πρωτοδικείο, που δικάζει κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, μετά από αγωγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης (βλ. σχετ. ΜονΕφΑθ 1052/2016 ΔΕΕ 2017.643, ΕφΘεσ 1810/2012 Αρμ 2013.1660, ΕφΘεσ 929/2010 ΕΕμπΔ 201.997, ΕφΘεσ 2187/2008 ΝΟΜΟΣ, ΠΠΘεσ 41003/2009 ΝΟΜΟΣ, ΠΠΘεσ 10947/2008 Αρμ 2008.1494). Με τη διάταξη, δηλαδή, του άρθρου 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993 ο νομοθέτης ανέθεσε κατ' αρχάς στα ενδιαφερόμενα μέρη, ήτοι τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων και ήδη τον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων και τους χρήστες, να καθορίσουν με κοινή συμφωνία τους το ύψος της εύλογης αμοιβής και μόνο σε περίπτωση διαφωνίας αυτών ανέθεσε τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων της πληρωμής στο μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ το αρμόδιο δικαστήριο είναι επιφορτισμένο να αποφανθεί οριστικά περί της αμοιβής. Με τη διάταξη αυτή προσδιορίζεται ο δικαστικός τρόπος επίλυσης της διαφοράς που ανακύπτει μεταξύ του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών, για το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους της πληρωμής της. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής

ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. α του ν. 4481/2017, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από του παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΑθ 929/2010 ΕΕμπΔ 2010.997, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011.414, ΜΠρΚαστ 48/2018 ΝΟΜΟΣ, Μ.Θ.Μαρίνου "Πνευματική Ιδιοκτησία", δεύτερη έκδοση, αριθ. 750 και 751, σελ. 379, Δ. Καλλίνικου "Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα", δεύτερη έκδοση, σελ. 275 και 276). Εξάλλου, κατά το άρθρο 57 παρ. 1 Ν. 2121/1993, οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού, όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν στη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της

εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς ημεδαπούς αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού τους ρεπερτορίου στην ημεδαπή και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης "περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης", η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992 (ΦΕΚ 104 Α/30.6.1992) και αποτελεί πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 Ν. 2504/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμη και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο στην ανωτέρω διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα, όμως, αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάστηκε σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η ανωτέρω Σύμβαση και, συνακόλουθα, το ελληνικό δίκαιο, ακόμη και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα, ιδίως δε εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυσσόμενες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα ημερών δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυσσόμενης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας (βλ. σχετ. ΜονΕφΑθ 1052/2016 ΔΕΕ 2017.643, ΕφΘεσ 1810/2012 Αρμ 2013.1660, ΠΠΘεσ 41003/2009 ΝΟΜΟΣ, ΠΠΘεσ 10947/2008 Αρμ 2008.1494, ΜΠΘεσ 4816/2014 ΕΛΛΔνη 2014.1084,

8η σελ. της υπ' αριθμ. 36/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σάμου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΜΠΑΘ 10015/2015 ΝΟΜΟΣ, ΜΠΘεσ 9564/2010 Αρμ 2010.1809, ΜΠΘεσ 25197/2008 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία εκθέτει, ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 49 Ν. 2121/1993, μέλη δε αυτής είναι οι κατά την ίδρυσή της λειτουργούντες στην ελληνική επικράτεια με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού μόνοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων και δη α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ/ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ -ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ» και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που είχαν συσταθεί από τους ειδικότερα κατονομαζόμενους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, τραγουδιστές - ερμηνευτές και μουσικούς, αντίστοιχα. Ότι οι δικαιούχοι αυτοί έχουν αναθέσει στον οικείο ως άνω οργανισμό συλλογικής διαχείρισης - μέλος της, δυνάμει έγγραφων συμβάσεων τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτόματα στη λήξη τους για τον ίδιο κάθε φορά χρόνο, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και των εκτελέσεών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου, αντίστοιχα, συμπεριλαμβανομένων του καθορισμού και της είσπραξης της κατά νόμο εύλογης αμοιβής τους. Ότι οι σχετικές εξουσίες μεταβιβάστηκαν στην ίδια από τη σύστασή της είτε καταπιστευτικά είτε κατά πληρεξουσιότητα, όπως αναλυτικά αναφέρεται στο δικόγραφο της ένδικης αίτησης κατά φορέα διαχείρισης ο τρόπος μεταβίβασης, με συνέπεια αυτή να διαχειρίζεται αποκλειστικά τα δικαιώματα για το σύνολο του ελληνικού ρεπερτορίου. Ότι διαχειρίζεται περαιτέρω αποκλειστικά και τα σχετικά δικαιώματα για το σύνολο του αλλοδαπού ρεπερτορίου, καθώς τα

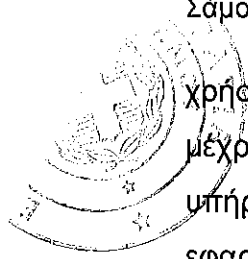

προαναφερόμενα μέλη της έχουν υπογράψει τις ειδικότερα αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αναφερόμενους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για την είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής για τη δημόσια εκτέλεση των φωνογραφημάτων τους στην ημεδαπή, ήδη δε ανέθεσαν στην ίδια την εξουσία, κατ' αποκλειστικότητα, να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της εύλογης αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή της, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες των υλικών φορέων ήχου, ενώ την ίδια εξουσία της ανέθεσαν και οι αναφερόμενες τέσσερις δισκογραφικές εταιρίες - θυγατρικές αντίστοιχων πολυεθνικών εταιριών, στις οποίες η εξουσία αυτή έχει ανατεθεί δυνάμει αντίστοιχων συμβάσεων εκμετάλλευσης (MEA agreements) που έχουν συναφθεί μεταξύ εκάστης μητρικής και θυγατρικής εταιρίας. Ότι στο πλαίσιο των ανωτέρω εξουσιών τους τα προαναφερόμενα μοναδικά της μέλη κατάρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό δια δημοσίευσης σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες εύλογο αμοιβολόγιο, το οποίο αυτή μετά τη σύστασή της δημοσίευσε κατά τον ίδιο τρόπο, στη συνέχεια δε τροποποίησε με τις αναφερόμενες κατά περίπτωση αμοιβές ανά διακρινόμενη επιχείρηση και δημοσίευσε το τροποποιημένο πλέον αμοιβολόγιο με τον προαναφερόμενο τρόπο. Ότι βάσει του εν λόγω αμοιβολογίου κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε κατάρτιση συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών για τη χρήση αυτή, πλην, όμως, ο καθ' ου η αίτηση, ο οποίος συγκαταλέγεται στην ανωτέρω κατηγορία χρηστών, καθώς διατηρεί την αναφερόμενη επιχείρηση κλαμπ, που λειτουργεί εποχιακά κατά τους θερινούς μήνες και χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας της επιχείρησής του υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο, το οποίο είναι απαραίτητο για την προσέλκυση και ψυχαγωγία των πελατών της, αρνείται κάθε διαπραγμάτευση και καταβολή αμοιβής. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητά να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για την εκμετάλλευση από τον καθ' ου του ρεπερτορίου της δια της χρήσης υλικών φορέων ήχου στο ποσό των 2.100,00 ευρώ για έκαστο των ετών 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 και 2017, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., ενώ περαιτέρω, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση, ζητά α) να υποχρεωθεί ο καθ' ου να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του

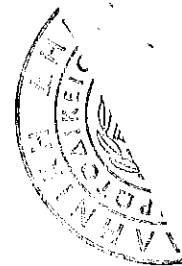
μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα προαναφερόμενα έτη, προκειμένου η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών των δικαιούχων, και β) να υποχρεωθεί ο καθ' ου να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ του ποσού που θα καθοριστεί ως εκ του νόμου ετήσια εύλογη αμοιβή, με το νόμιμο τόκο από τις 1-1-2012 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2011, από τις 1-1-2013 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2012, από τις 1-1-2014 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2013, από τις 1-1-2015 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2014, από τις 1-1-2016 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2015, από τις 1-1-2017 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2016 και από τις 1-1-2018 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2017, άλλως από την επίδοση της αίτησης, και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Ζητά επίσης να καταδικασθεί ο καθ' ου η αίτηση στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος αρμόδιου Δικαστηρίου, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 22, 686 επ. ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 22 παρ. 7 Ν. 4481/2017), είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017 και ισχύει σήμερα), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22 και 23 του ν. 4481/2017 (τα οποία έχουν εφαρμογή εν προκειμένω, κατ' άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017, ως εκ του χρόνου άσκησης της ένδικης αίτησης (18-4-2018), μετά την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου (20-7-2017), 2-5, 7, 12 ν. 2054/1992, 346, 901 ΑΚ, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 69 παρ. 1 περ. ε', 728 περ. ζ', 729, 731 και 732 ΚΠολΔ, απορριπτομένου του ισχυρισμού του καθ' ου ότι μη νόμιμα ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί πριν από την άσκησή της (αίτησης), καθόσον κατά τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' του ν. 4481/2017 προβλέπεται πλέον, ρητά ότι, «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του

χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της ως άνω διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο (βλ. ΜΠρΕυρυτ 20/2018 ΝΟΜΟΣ). Το παρεπόμενο αίτημα περί επιδίκασης τόκων υπερημερίας επί των αιτούμενων κονδυλίων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της ένδικης αίτησης, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθόσον η αιτούσα δεν επικαλείται όχληση του καθ' ου για την καταβολή των ως άνω αιτούμενων ποσών, ούτε, άλλωστε, συνάγεται δήλη ημέρα καταβολής τους, ενώ αναφορικά με το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α. η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (βλ. σχετ. ΑΠ 1113/2017 ΝΟΜΟΣ). Ο καθ' ου η αίτηση ισχυρίζεται περαιτέρω, ότι δεν νομιμοποιείται παθητικά στην άσκηση της ένδικης αίτησης, καθόσον δεν είναι ιδιοκτήτης της επικαλούμενης από την αιτούσα επιχείρησης ήδη από τον Ιούλιο του έτους 2018, ενώ δεν ήταν και ιδιοκτήτης αυτής κατά τα έτη 2011, 2012 και 2013, για τα οποία ομοίως ζητά η αιτούσα εύλογη αμοιβή. Ωστόσο για τη νομιμοποίηση του καθ' ου αρκεί η επίκληση ότι είναι φορέας της αντίστοιχης υποχρέωσης, ενώ αν πιθανολογηθεί ότι δεν είναι φορέας αυτής, η αίτηση θα απορριφθεί όχι ως απαράδεκτη, αλλά ως αβάσιμη. Επομένως, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

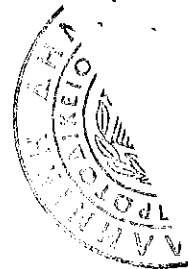
Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων
του και του
που εξετάστηκαν στο ακροατήριο αυτού του Δικαστηρίου με
επιμέλεια της αιτούσας και του καθ' ου η αίτηση, αντίστοιχα, όλων των
προσκομιζομένων από τους διαδίκους εγγράφων, από όσα ανέπτυξαν
προφορικά στο ακροατήριο και με τα έγγραφα σημειώματά τους οι
πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων και απ' όλη γενικά τη διαδικασία
πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αστική μη
κερδοσκοπική εταιρία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό,
το οποίο έχει καταχωρηθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου
Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/6-10-2011, σύμφωνα με τις παρ. 6 και 7 του

πρωτ. 16237/31-1-2011 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) πιθανολογείται, ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες την εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και, μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικά, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 και ήδη 22 παρ. 7 Ν. 4481/2017, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών - εταιρών της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της, τόσο των ημεδαπών όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (PPL και RAL-Μεγάλη Βρετανία, SCPP-Γαλλία, GVL-Γερμανία, SCF και IMAIE-Ιταλία, IFPI SVENSKA GRUPPEN-Σουηδία, ROUPI, VOIS και RPA-Ρωσία, SENA και NORMA-Ολλανδία, Gramex RY-Φινλανδία, PRISM-Μαλαισία, R.A.A.P-Ιρλανδία, EEL-Εσθονία, OBERIH-Ουκρανία, HUZIP-Κροατία, MicroCam και

Uradex-Βέλγιο, Credidam-Ρουμανία, EJI-Ουγγαρία, INTERGRAM-Τσεχία, AIE-Ισπανία, ABRAMUS-Βραζιλία, KAPP-Καζακστάν, SWISSPERFORM-Ελβετία, SAMI-Σουηδία, GRAMEX-Δανία, STOART-Πολωνία, MUYORBIR-Τουρκία, GPRA/GEIDANKYO-Ιαπωνία, AGATA-Λιθουανία, LSG-Αυστρία) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν, όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν.2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου, και έχει το παρατιθέμενο στη νομική σκέψη στην αρχή της παρούσας περιεχόμενο, έτσι ώστε όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η διεθνής αυτή σύμβαση και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της προβλεπόμενης από τη σύμβαση τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι στο πλαίσιο της εκ του νόμου 2121/1993 παρεχόμενης στους ως άνω οργανισμούς - μέλη της αιτούσας ευχέρειας συντάχθηκε από τους τελευταίους αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις πανελλαδικής κυκλοφορίας ημερήσιες εφημερίδες και συγκεκριμένα στις εφημερίδες

16η σελ. της υπ' αριθμ. 36 /2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σάμου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

"ΕΘΝΟΣ" της 4ης-2-1998, "ΤΑ ΝΕΑ" της 4ης-2-1998 και στην οικονομική εφημερίδα "ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ" της 3ης-2-1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο γνωστοποίησε στο κοινό η αιτούσα με τη δημοσίευσή του σε τρεις πανελλαδικής κυκλοφορίας ημερήσιες εφημερίδες και συγκεκριμένα στις εφημερίδες "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" της 19ης-4-2012, "ΑΥΓΗ" της 20ης-4-2012 και στην οικονομική εφημερίδα "ΚΕΡΔΟΣ" της 20ης-4-2012, με κλήση συγχρόνως των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών των μελών τους. Ακολούθως, το έτος 2015 συνετάγη από την αιτούσα νέο αμοιβολόγιο, που γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις πανελλαδικής κυκλοφορίας ημερήσιες εφημερίδες και συγκεκριμένα στις εφημερίδες "ΑΥΓΗ" της 6ης-5-2015, "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" της 18ης-6-2015, και στην οικονομική εφημερίδα "ΑΓΟΡΑ" της 9ης-5-2015. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα επιχειρήσεων, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για την προσέλκυση και ψυχαγωγία της πελατείας τους, γίνεται κατάταξη των επιχειρήσεων σε διάφορες κατηγορίες, μεταξύ των οποίων η Α1 στην οποία συγκαταλέγονται clubs, discos, νυχτερινά κέντρα διασκέδασης, shows, μουσικές σκηνές, νυχτερινές πίστες, pubs, beach clubs κλπ., η δε οφειλόμενη αμοιβή καθορίστηκε για την εν λόγω κατηγορία σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και δη για χώρο έως 100 τ.μ. στο ποσό των 3.000,00 ευρώ, από 101 έως 200 τ.μ. στο ποσό των 4.200,00 ευρώ, από 201 έως 300 τ.μ. στο ποσό των 5.000,00 ευρώ, από 301 έως 400 τ.μ. στο ποσό των 5.900,00 ευρώ, από 401 έως 500 τ.μ. στο ποσό των 6.500,00 ευρώ, από 501 έως 700 τ.μ. στο ποσό των 7.100,00 ευρώ, από 701 έως 900 τ.μ. στο ποσό των 8.300,00 ευρώ και από 901 τ.μ. και πάνω στο ποσό των 8.900,00 ευρώ, για τις επιχειρήσεις που λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, ενώ για τις επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και επτά μήνες η αμοιβή αυτή ανέρχεται σε ποσοστό 70% του ως άνω αμοιβολογίου και γι' αυτές που λειτουργούν μέχρι και πέντε μήνες σε ποσοστό 50% του αμοιβολογίου. Από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα, εξάλλου, πιθανολογήθηκαν τα εξής: Στο στην περιοχή του
λειτουργεί τουλάχιστον από το έτος 2009 υγειονομική επιχείρηση με

την επωνυμία με άδεια λειτουργίας ως καφετέρια - μπαρ, η οποία λειτουργεί εποχιακά, ήτοι κατά τους μήνες από Μάιο έως Σεπτέμβριο κάθε έτους. Το εν λόγω κατάστημα είναι, σύμφωνα με την άδεια λειτουργίας του, δυναμικότητας 46 καθισμάτων εντός του ισογείου καταστήματος, 40 καθισμάτων στον υπαίθριο χώρο και 34 καθισμάτων στην ταράτσα του κτιρίου όπου στεγάζεται. Η ως άνω επιχείρηση ανήκε αρχικά και έως τον Ιούνιο του έτους 2013 στον ο οποίος εξετάστηκε ως μάρτυρας στο ακροατήριο κατά πρόταση του καθ' ου, από τον Ιούνιο του έτους 2013 έως τον Ιούνιο του έτους 2014 στην αδελφή του καθ' ου, και μάλιστα τότε ως επιχείρηση εστιατόριο - καφετέρια - μπαρ, ενώ από τον Ιούνιο του έτους 2014 ανήκε στον καθ' ου η αίτηση, ο οποίος και τη μεταβίβασε εκ νέου στην αδελφή του τον Ιούνιο του έτους 2018. Παρά την άδεια λειτουργίας της ως καφετέρια - μπαρ, η ως άνω επιχείρηση λειτουργεί στην πραγματικότητα ως πολυχώρος. Συγκεκριμένα στον ισόγειο κύριο χώρο του καταστήματος, ωφέλιμης στεγασμένης επιφάνειας περίπου 100 τ.μ., και στον έμπροσθεν αυτής υπαίθριο χώρο λειτουργεί πράγματι όλη μέρα ως καφέ - σνακ - μπαρ (all day cafe bar), που είναι ανοιχτή από τις 09:00' έως τα μεσάνυχτα, προσφέροντας σνακ, βάφλες, γλυκίσματα, finger food, καφέ, ποτά και κοκταίηλ, για τη λειτουργία της δε αυτή η δημόσια εκτέλεση μουσικής είναι χρήσιμη και συνιστά παράγοντα προσέλκυσης και διατήρησης της πελατείας της, χωρίς όμως να είναι και απαραίτητη. Ωστόσο στον χώρο της ταράτσας του κτιρίου όπου στεγάζεται, επιφάνειας περίπου 150 τ.μ., λειτουργεί καθ' όλους τους θερινούς μήνες ως κέντρο νυχτερινής διασκέδασης - roof club, από τις βραδυνές έως τις πρώτες πρωινές ώρες, σερβίροντας ποτά. Ειδικότερα, ο χώρος της ταράτσας διαθέτει μεγάλο μπαρ, σταντς και μεγάλη μόνιμη ηχητική εγκατάσταση, ώστε η μουσική να ακούγεται σε μεγάλη ένταση, σε καθημερινή δε βάση και καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της επιχείρησης αυτής λαμβάνει χώρα από τη μόνιμη ηχητική εγκατάσταση που διαθέτει δημόσια εκτέλεση ηχογραφημένης μουσικής σε όλη την επιφάνεια του καταστήματός του, με χρήση υλικών φορέων ήχου, που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών, τα συγγενικά δικαιώματα των οποίων εκπροσωπεί η αιτούσα, για την ψυχαγωγία των πελατών της, μεταξύ

των οποίων και αλλοδαπών - τουριστών, κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στο κατάστημα, η δημόσια δε αυτή εκτέλεση μουσικής είναι απαραίτητη και συνιστά αναγκαίο παράγοντα προσέλκυσης και διατήρησης της πελατείας της, προσαυξάνοντας με τον τρόπο αυτό τα έσοδα της επιχείρησης. Στον χώρο αυτό η επιχείρηση διοργανώνει κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος λειτουργίας της και ιδιαίτερες μουσικές εκδηλώσεις (events) και πάρτυ με προσκεκλημένους γνωστούς DJ, καλλιτέχνες και bartenders, όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες και διαφημιστικές αναρτήσεις της στο διαδίκτυο, καθώς και από τη σελίδα της στο facebook. Για την ως άνω λειτουργία της στην ταράτσα η επιχείρηση διαθέτει μάλιστα ξεχωριστό κατάλογο, στον οποίο αναφέρεται ως

Επομένως οι ισχυρισμοί του καθ' ου ότι η ως άνω επιχείρηση λειτουργεί μόνο ως καφέ - σνακ - μπαρ και ότι δεν εμπίπτει στην κατηγορία Α1 του αμοιβολογίου της αιτούσας, αφού η μουσική δεν είναι αναγκαία για τη λειτουργία της, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Εξάλλου, όπως ήδη προεκτέθηκε, ο καθ' ου η αίτηση ήταν ο ιδιοκτήτης της ως άνω επιχείρησης από τον Ιούνιο του έτους 2014 έως τον Ιούνιο του έτους 2018. Επομένως, κατά το μέρος με το οποίο η αιτούσα ζητά τον ορισμό εύλογης αμοιβής και την επιδίκαση προσωρινά αυτής για τη χρήση του ρεπερτορίου της στην ως άνω επιχείρηση κατά τα έτη 2011, 2012 και 2013 η αίτηση σε βάρος του είναι απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη. Πιθανολογήθηκε, περαιτέρω, ότι την ως άνω επιχείρηση επισκέφθηκε ο αντιπρόσωπος της αιτούσας

στις 31-7-2014, ο οποίος διαπίστωσε το είδος της ως άνω επιχείρησης ως club - music bar. Κατά τη μετάβασή του εκεί, οπότε και ο καθ' ου απουσίαζε, συνομίλησε με τον υπεύθυνο της επιχείρησης, τον οποίο ενημέρωσε πλήρως για την υποχρέωση καταβολής της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, ενώ έκτοτε και έως τις 2-8-2017 ο καθ' ου οχλήθηκε και τηλεφωνικά 17 φορές από το τηλεφωνικό κέντρο και το νομικό τμήμα της αιτούσας, προκειμένου να διαπραγματευτούν την καταβολή της εύλογης αμοιβής της. Επίσης την επιχείρηση επισκέφθηκε εκ νέου στις 6-7-2017 και άλλος αντιπρόσωπος της αιτούσας, ο οπότε και διαπιστώθηκε εκ νέου η κατηγορία αυτής. Παρά δε την εκ μέρους του χρήση φωνογραφημάτων, από την οποία αρύεται ωφέλεια, την ενημέρωσή του

και τις προαναφερόμενες οχλήσεις του, ο καθ' ου αρνείται μέχρι και σήμερα να συμπράξει στον καθορισμό και στην καταβολή στην αιτούσα της εύλογης αμοιβής της, επικαλούμενος ότι η επιχείρησή του είναι μόνο καφετέρια, ισχυρισμός ο οποίος, κατά τα ανωτέρω πιθανολογηθέντα, είναι αβάσιμος. Επομένως, σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στη νομική σκέψη στην αρχή της παρούσας, εφόσον ο καθ' ου δεν προσήλθε προς διαπραγματεύση και σύναψη συμφωνίας για το ύψος της νόμιμης αμοιβής που νομιμοποιείται να εισπράξει η αιτούσα για λογαριασμό των μελών της – δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους από αυτόν, αλλά αδιαφόρησε προς τούτο, αρνούμενος την καταβολή οποιασδήποτε αμοιβής, πρέπει να καθοριστεί η εύλογη και ενιαία αμοιβή των δικαιούχων σε βάρος της επιχείρησής του. Για τον καθορισμό δε του ύψους της εύλογης αμοιβής, που οφείλει να καταβάλει ο καθ' ου στην αιτούσα, σε ορισμένο κατ' αποκοπήν ποσό ανά έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους δικαιούχους, οι οποίοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους, θα ληφθούν υπόψη τα συνταχθέντα από την αιτούσα και τα μέλη της αμοιβολογία, τα οποία αποτελούν την εκτίμηση των τελευταίων για το ύψος της και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου, είναι δε προφανές ότι δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, μπορούν, όμως, να αποτελέσουν τη βάση της κρίσης του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο, σε συνάρτηση με την οικονομική αξία της χρήσης των έργων των δικαιούχων, τη φύση και την έκταση της χρήσης και την οικονομική αξία των υπηρεσιών που προσφέρουν η αιτούσα και τα μέλη της στον καθ' ου, δοθέντος ότι ο καθορισμός της αμοιβής με ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων του τελευταίου είναι ανέφικτος, ελλείψει σχετικών στοιχείων και σε κάθε περίπτωση οδηγεί σε ανεπιεικείς λύσεις. Με βάση τα παραπάνω, λαμβανομένων υπόψη α) της συμβολής των δικαιούχων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου, μουσικών και τραγουδιστών) ως αναγκαίου παράγοντα στη λειτουργία της επιχείρησής του καθ' ου και στην προσέλκυση πελατείας από τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων τους και τη συνακόλουθη άνοδο των εσόδων του τελευταίου, β) της δαπάνης που θα αναλάμβανε αυτός, αν, αντί των υλικών φορέων ήχου με τις εγγεγραμμένες ερμηνείες των ως άνω δικαιούχων, χρησιμοποιούσε ζωντανή ορχήστρα

μουσικών και τραγουδιστών, γ) του χρόνου της χρήσης από αυτόν των υλικών φορέων που φέρουν εγγεγραμμένα τα μουσικά έργα των δικαιούχων, τα συγγενικά δικαιώματα των οποίων εκπροσωπεί η αιτούσα και δ) της επιφάνειας της επιχείρησής του, η οποία ανέρχεται σε 150 τ.μ. περίπου, δεδομένου ότι λαμβάνεται υπόψη μόνο ο ωφέλιμος χώρος της ταράτσας του κτιρίου στον οποίο αναπτύσσεται, και της τοποθεσίας της επιχείρησής του εντός της ιδιαίτερα τουριστικής περιοχής του λιμένα Καρλοβασίου, πιθανολογείται ότι η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει ο καθ' ου ανέρχεται στο ποσό των (4.200,00 ευρώ X 50% =) 2.100,00 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2014 έως και 2017 στο ποσό των (2.100,00 ευρώ X 4 έτη =) 8.400,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Ο ισχυρισμός του καθ' ου ότι τα προηγούμενα έτη κατέβαλλε στην Α.Ε.Π.Ι., όσο ήταν δικαιούχος είσπραξης πνευματικών δικαιωμάτων, αμοιβή η οποία δεν ξεπερνούσε το ποσό των 400,00 ευρώ ετησίως, ουδεμία επιρροή ασκεί, καθόσον αυτή αφενός αφορούσε τα πνευματικά δικαιώματα των συνθετών και στιχουργών των έργων, ήτοι δικαιώματα διαφορετικά από τα επίδικα, αφετέρου αφορούσε, όπως πιθανολογείται από τις προσκομισθείσες από τον καθ' ου αποδείξεις, χώρο ψυχαγωγίας επιφάνειας 90 τ.μ., ήτοι μόνο τον ισόγειο χώρο του καταστήματος, στον οποίο πράγματι λειτουργεί καφέ - μπαρ. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την επιδίκαση του ημίσεως του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό τους αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του ότι ο ως άνω καθ' ου έχει ήδη αποκομίσει οικονομικό όφελος από την εκμετάλλευση των έργων των δικαιούχων - μελών των προαναφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, ήτοι παραγωγών, μουσικών και τραγουδιστών, χωρίς την καταβολή αμοιβής. Ακόμη πιθανολογήθηκε, ότι προκειμένου να καταστεί δυνατή η εκ μέρους της αιτούσας διανομή της εύλογης αυτής αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων που εκπροσωπεί, είναι αναγκαία η παράδοση σ' αυτήν από τον καθ' ου των καταλόγων με τους τίτλους των μουσικών έργων που χρησιμοποίησε κατά τα επίδικα έτη, ώστε πρέπει, λόγω του κατεπείγοντος, να υποχρεωθούν οι τελευταίοι προς τούτο.

Συνακόλουθα, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, και να καταδικαστεί ο καθ' ου στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, αναλόγως της ήττας του, σύμφωνα με το σχετικό νόμιμο αίτημα της τελευταίας (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 63β Ν. 1212/1993), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που οφείλει να καταβάλει ο καθ' ου η αίτηση για τα συγγενικά δικαιώματα των δικαιούχων των υλικών φορέων ήχου που χρησιμοποίησε στην αναφερόμενη στο σκεπτικό επιχείρησή του, στο ποσό των δύο χιλιάδων εκατό ευρώ (2.100,00 €) ετησίως, ήτοι συνολικά για τα έτη 2014, 2015, 2016 και 2017 στο ποσό των οκτώ χιλιάδων τετρακοσίων ευρώ (8.400,00 €), πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον καθ' ου να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της κατά τα άνω προσδιορισθείσας, για το σύνολο του ένδικου χρόνου, εύλογης αμοιβής που της αναλογεί, ήτοι το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων ευρώ (4.200,00 €), πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., με το νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό που αντιστοιχεί στο Φ.Π.Α. από την επομένη της έκδοσης από την αιτούσα σχετικής εξοφλητικής απόδειξης και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον καθ' ου η αίτηση να παραδώσει στην αιτούσα κατάλογο με τους τίτλους των μουσικών έργων που χρησιμοποίησε στην αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας επιχείρησή του κατά τα έτη 2014, 2015, 2016 και 2017.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον καθ' ου η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, το οποίο ορίζει στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €).

22η σελ. της υπ' αριθμ. 36 /2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σάμου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη στις 15 Μαρτίου 2019, με την παρουσία και της Γραμματέως

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Σάμος, 13/03/2019

Γραμματέας

Δικαστικός Υπάλληλος